SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Isus a sosit în Betania în dupa amiaza zilei de **Vineri**, înainte de apusul soarelui, care este începutul oficial al zilei Sabatului. A petrecut Sabatul în Betania. Masa care este descrisă în contextul următor a avut loc Sâmbătă seara, după încheierea Sabatului.

Ioan 12.1

''Cu şase zile înainte de Paşti, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort şi pe care îl înviase din morţi.''

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Sâmbată seara – cina în casa lui Simon leprosul.

Ioan 12:2-8 ‘’Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce şedeau la masă cu El...’’.

Duminica: intrarea publică ca Împărat, a Domnului Isus în Ierusalim. Ioan 12:12-19

-Isus se uită la Templu: Marcu 11:11

-Isus se întoarce în Betania. Marcu 11.11

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Luni: Isus blesteamă smochinul neroditor. Marcu 11:11-18.

-nişte greci cer să-L vadă pe Isus. Ioan 12:20-36

-Isus îi mustră pentru necredinţa lor. Ioan 12.37-50

-Isus se întoarce în Betania. Marcu 11:19

Luca dezvăluie programul Domnului în primele zile ale ultimei săptămâni. Luca 21:37-38 spune: *''Ziua, Isus învăţa pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea pe muntele care se cheamă Muntele Măslinilor. Şi tot norodul venea dis-de-dimineaţă la El în Templu, ca să-L asculte*.''

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Marţi a fost ultima zi în care Domnul a intrat în Templu pentru a da învăţătură: (Nu mai era necesar ca El să discute cu liderii iudei)

-autoritatea Lui pusă la îndoială, *pilda* celor doi fii, *pilda* vierilor, *pilda* nunţii fiului de împărat, *întrebări despre*: plata birului, înviere, care e cea mai mare poruncă, este Isus mai mare decât David ? ; ‘’Vai’’-uri, profeţie despre distrugerea Ierusalimului, *pilda* celor 10 fecioare, *pilda* talanţilor, *pilda* oilor şi a caprelor.

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Marţi seara spre Miercuri: Sinedriul hotarăşte moartea Domnului Isus; Iuda acceptă să-L vândă.

Miercuri: nu sunt relatate evenimente.

Miercuri seara: pregătirea pentru Paşti.

Joi: Isus şi ucenicii se adună pentru a sărbători Paştele. Matei 26:20-30

-ucenicii se ceartă după locurile dintâi, Isus spală picioarele ucenicilor, vânzătorul este identificat, Cina, porunca dragostei, Domnul prezice lepădarea lui Petru, discursul din camera de sus, au cântat şi au plecat, discuţii către Gheţimani, rugăciunea Lui Isus pentru ucenici şi pentru El Însuşi.

Trădarea, arestarea şi judecarea !

Înaintea lui Ana.

Înaintea lui Caiafa (MP.)

Isus este condamnat şi batjocorit de Sinedriu.

Petru se leapădă de 3 ori.

Vineri:

Iuda s-a dus şi s-a spânzurat.

Isus este dus înaintea lui Pilat.

Isus este dus la Irod.

Înaintea lui Pilat din nou.

Isus batjocorit şi biciuit de romani.

Pilat aprobă moartea Lui Isus.

Isus este dus să fie răstignit.

Pe cruce: Golgota ! (Răstignit între 2 tâlhari.)

-primele 3 ore : Matei 27:35-44

-ultimele 3 ore: Matei 27:45-50.

Domnul Isus a vorbit de 7 ori pe cruce:

Moartea Domnului Isus !

-minuni care însoţesc răstignirea: Matei 27:51-56

-Iosif cere trupul Domnului pentru îngropare.Matei 27:57-61

Sabatul : odihnă după lege. Liderii religioşi cer gărzi la mormânt.

Cele 7 rostiri:

O rugăminte pentru iertare

1. Isus zicea: „*Tată, iartă-i, căci nu ştiu ce fac!”*« (Luca 23, 33-34).

2. **O făgăduinţă de mântuire**
Isus a răspuns: „*Adevărat îţi spun, că astăzi vei fi cu Mine în rai”*.

3.O măsură de îngrijire a mamei Sale. Isus a văzut cum stătea ea acolo îndurerată. Al treilea cuvânt al Său de pe cruce redă dragostea intimă a Fiului faţă de mama Sa. »Când a văzut Isus pe mama Sa, şi lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis mamei Sale: „*Femeie, iată fiul tău!”* Apoi, a zis ucenicului: „*Iată mama ta*!” Şi, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă« (Ioan 19, 26-27).

4. O rugăminte adresată Tatălui:

Al patrulea cuvânt al lui Isus pe cruce este acela care ascunde în sine cea mai mare taină şi are cea mai mare diversitate de semnificaţii. Evanghelistul Matei scrie: »De la ceasul al şaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată ţara. Şi pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: *„Eli, Eli, Lama Sabactani?”* adică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”« (Matei 27, 45-46).

5. O rugăminte pentru alinare

- »După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfârşit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „*Mi-e sete*!”« (Ioan 19, 28).

6.O proclamaţie a victoriei

- Evanghelistul Ioan relatează în continuare despre crucificare: »Când a luat Isus oţetul, a zis: „*S-a isprăvit*!”« (Ioan 19, 30). În textul grecesc se foloseşte pentru acest al şaselea cuvânt al lui Isus pe cruce o singură expresie: *Tetelestai!* Evanghelistul Luca arată că acest strigăt a fost rostit »cu glas tare« (Luca 23, 46).

7. O rugăciune de încheiere

- Imediat după strigătul »S-a isprăvit!« a urmat ultimul cuvânt al lui Hristos pe cruce. Acesta a fost o rugăciune care exprimă atitudinea inimii Lui, pe care a avut-o de la început, de supunere nelimitată. Evanghelistul Luca redă acele ultime cuvinte în felul următor: »Isus a strigat cu glas tare: „*Tată, în mâinile Tale Îmi încredinţez duhul!”* Şi când a zis aceste vorbe, Şi-a dat duhul« (Luca 23, 46). Când în cele din urmă a murit, aceasta a fost un act al voinţei Lui suverane, ca toate celelalte momente din evenimentul dramatic al răstignirii. Prin aceasta s-a dovedit, că până în ultimele clipe El a avut suveran sub control tot ce s-a petrecut. Evanghelistul Ioan scrie: »Apoi Şi-a plecat capul, şi Şi-a dat duhul« (Ioan 19, 30). Liniştit, în supunere deplină, Şi-a dat viaţa în chip natural.